

kunde anvendes, at man stolede paa, at Indenrigsministeren ved sin velvillige Mellemkomst i det andet Thing vilde skaffe en saadan Ordning tilveie, som det ærede Medlem ønsker; men ligefrem her at tilraade Thinget at vedtage noget vitteligt Feit, i Haab om, at det andet Thing nok velvilligt vilde rette Feiten, forekommer mig at være noget saa Usædvanligt, at det vilde være et stærkt Stykke, om Thinget vilde følge dette Raad. — Jeg har forøvrigt ingenlunde sagt, at en Sag, for at kunne optages i Kjøbstadvedtægten, skal vedrøre Kjøbstadens Indtægter eller Udgifter, men at den skal staa i et vist Forhold til Kommunen som saadan og ikke alene være et Forhold mellem Private. Jeg har derhos ikke sagt, at Vedtægten var et Pulterammer, men, at hvis man begyndte at gaa den Vej, at hvergang en Lov udkom for Kjøbenhavn eller for et andet Sted i Landet, skulde man deraf tage, hvad man kunde bruge og indføre det i Vedtægten, saa vilde til sidst Vedtægten blive et saadant Usøre, at Ingen kunde finde ud af den. Nu finde vi i Vedtægten kun optaget, hvad der har Hensyn til Kommunens offentlige Forhold eller til dens Forhold til Private paa ganske enkelte Omraader, og jeg finder, at man vilde fordærve denne gode Institution, hvis man vilde staa ind paa den Vej at fylde den med Ting, som ikke havde Hensyn til Kommunen som saadan.

Ordføreren: Den Indvending, som det ærede Medlem navnlig har reist mod Udvalgets Forslag, forekommer mig at være den, at det, man efter Forslaget vil bringe ind i Kommunernes Vedtægter, er meget forskjelligartet fra det, som ellers optages i dem. Det ærede Medlem nævnte forskjellige Ting, der findes i Vedtægterne, og yttrede saaledes ogsaa, at man i dem vel undtagelsesvis havde Bestemmelser, der i en vis Henseende vare analoge med de her omhandlede, nemlig med Hensyn til Bete og Bandleb; men dog kun forsaavidt de vedrorte Kommunens Økonomi og derigjennem bleve Gjenstand for Kommunens Styrelse. Der er imidlertid en Bestemmelse, som vistnok gaar igjennem de allerfleste af Kjøbstadkommunernes Vedtægter, og det er

den, at private Veie, der føre til flere, altsaa ogsaa til to, særskilte Eiendomme, skulle indrettes paa en vis Maade, skulle holdes i farbar Stand, at Spildevandet skal afledes fra Eiendommene paa hensigtsmæssig Maade, og at de vedkommende Ciere af disse Veie skulle tilholdes at holde dem i forsvartlig Stand, og at, hvis de ikke gjøre det, skulle Betene istandsættes af det Offentlige paa deres Bekostning. Dette Forhold nærmer sig dog i sin Karakter det Naboforhold, som der er Tale om i dette Lovforslag, ligesom heller ikke dette kan siges at være et saadant Forhold imellem Mand og Mand, at Kommunen ingen Interesse har i, hvorledes det ordnes. Det er jo ogsaa netop Grundlaget for dette Forslag, saavel som for det tidligere, af hvilket dette er en Udvikling, at det gaabenbart er af Interesse for Kommunen og det Offentlige, at Segnsforholdene indrettes paa en hensigtsmæssig Maade, og at det saaledes ikke kommer alene den enkelte Nabo til Gavn, naar disse Bestemmelser anvendes. Den Indvending, der ved forrige Behandling blev gjort mod den Paragraph, som Udvalget da foreslog, var væsentlig den, at isald man vilde overføre § 3 til at gjælde for Kjøbstæderne, vilde man derved forlange noget altfor Strengt og Urimeligt, og det er ved forskjellige Leiligheder blevet anført, at det, man troede, det især vilde gjælde om, var, at man til Lovligt Segn kunde henregne ikke blot Murbærk og Plankebærk, men ogsaa Stakitværk; thi medens man vel kunde finde det rimeligt, at forlange de nu anvendte Jordgærder mellem to Haver ombyttede med Stakit, der paa en hensigtsmæssig Maade skilte Haverne ad, saa vilde man derimod dog ikke gaa saa vidt at fordrø Plankebærk eller Murbærk. Efter det af Indenrigsministeren stillede Forslag forandres dette imidlertid slet ikke, thi man vil efter det vel kunne overføre § 3 med dens Plankebærk og Murbærk, men ikke saaledes, at man medtager Stakitværk, og man opnaar saaledes ikke den Forandring i § 3, som ved den foregaaende Behandling netop blev udtalt som den ønskelige, og som er den, der har fremkaldt Udvalgets Forslag. Det forekommer mig derfor, at disse to Forslag maa betragtes som ganske forskjellige, og at man